

De jongen op de bank

Toneelspel in twee bedrijven

door

KEVIN RENES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE JONGEN OP DE BANK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KEVIN RENES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Miro - de jongen op de bank

Clara - huisvrouw

Sandersen - directeur van een auto-onderdeel bedrijf

Josephine - werkt op een rechtbank

Jan - man van Gerda, stel in scheiding

Gerda - vrouw van Jan

Theo - zwerver

Dora - psychiater

Henny - zwervster

Henkie - overvaller

Sanne - ongeneeslijk zieke vrouw

DECOR:

Slechts een (houten) bankje. Verdere aankleding naar eigen inzicht. Liefst echter zo sober mogelijk. Een goede belichting is zeer belangrijk, zodat de juiste sfeer gecreëerd wordt.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat zit Miro op het bankje. Hij zit met zijn rug tegen de leuning en met zijn knieën opgetrokken onder zijn kin. Hij staart voor zich uit. Na enkele ogenblikken komt Clara op. Ze komt duidelijk net terug van boodschappen doen, want ze draagt een zware boodschappentas.

MIRO: U heeft boodschappen gedaan.

CLARA: *(kijkt even verbaasd opzij)* Ja, dat klopt. *(stilte)*

MIRO: Ik hou niet van boodschappen doen.

CLARA: *(lacht)* Ik ook niet, maar 't moet toch gebeuren.

MIRO: Ja. *(stilte)* U doet zeker ook de was?

CLARA: Ja, die ga ik straks doen.

MIRO: Ik ben Miro. Miro Visser.

CLARA: En ik ben Clara.

MIRO: Als in Clara de koe?

CLARA: *(lacht)* Ja, zoiets.

MIRO: Leest u de Donald Duck wel eens?

CLARA: Nou, nee, ik heb wel wat beters te doen.

MIRO: Ik niet. *(pauze)* Ik lees alleen.

CLARA: Zo? En wat lees je allemaal dan?

MIRO: Strips.

CLARA: Dat is leuk. Maar kan je niet beter een goed boek lezen?

MIRO: Waarom?

CLARA: Nou ja, om je een beetje te ontwikkelen.

MIRO: Heeft u een man?

CLARA: Ja.

MIRO: Moet u voor hem ook boodschappen doen?

CLARA: Ja, dat heb ik net gedaan.

MIRO: Houdt u van hem?

CLARA: *(verbaasd)* Ja, anders was ik niet met hem getrouwd.

MIRO: En nu?

CLARA: Wat nu?

MIRO: Houdt u nog steeds van hem?

CLARA: Tuurlijk. Het is een hele lieve man.

MIRO: Waarom?

CLARA: Nou eh... *(weet het even niet zo goed)* Hij is heel goed voor me.

MIRO: Wat doet ie dan?

CLARA: Hij eh... Ja, het is niet iets wat hij doet. Hij is gewoon een goeie man.

MIRO: Oh.

CLARA: Hij werkt hard.

MIRO: Wat doet hij voor werk?

CLARA: Hij is makelaar.

MIRO: Oh.

CLARA: *(stilte)* En hij is altijd lief geweest voor de kinderen.

MIRO: Hoeveel kinderen heeft u?

CLARA: Ik had er vier, maar er is er een overleden.

MIRO: Waaraan?

CLARA: Hij heeft een ongeluk gehad, zeven jaar geleden.

MIRO: Wat voor ongeluk?

CLARA: Ja. Hij was naar een feestje geweest met vrienden. Daar had hij teveel gedronken en toen is hij achter het stuur gestapt.

MIRO: Dat is dom. *(stilte)* Ik drink nooit.

CLARA: En het gekke was, dat hij altijd tegen rijden onder invloed was. *(slikt iets weg)* En nu is hij er zelf aan overleden.

MIRO: Alcohol stinkt.

CLARA: Mijn man heeft het nooit goed kunnen verwerken. *(stilte)* Het is een goeie man hoor, maar als ik over Steven begin, dan wordt hij agressief. *(stilte)* Erg agressief. Soms denkt hij wel eens dat hij de enige is die moeite heeft met de dood van Steven.

MIRO: Was Steven een grote man?

CLARA: Steven was tweeëntwintig jaar.

MIRO: Maar ik bedoel, was hij groot?

CLARA: Hij was 1 meter 84.

MIRO: Paste hij goed in z'n kist?

CLARA: *(kijkt verwonderd opzij)* Hij lag er heel mooi bij, ja.

MIRO: Ik bedoel: lag hij niet te krap?

CLARA: Waarom vraag je dat?

MIRO: Ik zou nooit in een te krappe kist willen liggen.

CLARA: Dat merk je toch niet meer als je dood bent?

MIRO: Ik ben al dood geweest. En je merkt het wel.

CLARA: *(krijgt het idee dat Miro gek is en kijkt zenuwachtig op haar horloge)* Ik denk dat ik maar eens op huis aanga.

MIRO: Denkt u nog aan hem?

CLARA: Iedere dag.

MIRO: Wordt u daar niet moe van?

CLARA: Ik denk graag aan hem.

MIRO: Houdt u nog van hem?

CLARA: Natuurlijk. *(haar idee dat Miro niet helemaal goed is lijkt bevestigd te worden en ze wil weggaan)* Ik ga er maar weer eens vandoor.

MIRO: Ik heb geen moeder.

CLARA: (*vindt het vervelend maar wil echt weg*) Dat is vervelend voor je.

MIRO: Ik mis haar niet.

CLARA: Waarom niet?

MIRO: Ze was niet goed bij.

CLARA: Hoe bedoel je?

MIRO: Ze had ze niet allemaal op een rijtje.

CLARA: Zat ze in een gekkenhuis?

MIRO: (*kort*) Ze was niet gek.

CLARA: Sorry.

MIRO: Ze is bij mijn vader.

CLARA: Is je vader ook dood dan?

MIRO: Zoiets.

CLARA: (*krijgt medelijden*) Ja jongen, het leven is niet makkelijk.

MIRO: Nee. Voor niemand.

CLARA: Voor niemand, nee. Waar woon je dan?

MIRO: Overal en nergens.

CLARA: Zwerf je?

MIRO: Ook.

CLARA: Is dat niet koud? 's Nachts op straat?

MIRO: Ik voel geen kou.

CLARA: Ja, je wordt er natuurlijk wel hard van.

MIRO: Wacht uw man op u?

CLARA: Nog niet. Hij komt straks thuis en dan ga ik een lekker hapje voor hem maken. Ach, sorry, ik denk er niet bij na dat jij...

MIRO: En dan gaat u samen afwassen?

CLARA: Nee, ik was alleen af. Hij heeft de hele dag gewerkt.

MIRO: En dan is hij moe?

CLARA: Ja.

MIRO: Bent u niet moe?

CLARA: Ach jongen, wat is moe. Ik red mezelf wel. Zeg, kan ik je niet iets van koffie aanbieden?

MIRO: Nee.

CLARA: Oh. (*stilte*) Mijn man is gek op een lekker bakkie koffie. Hij drinkt er bijna wel tien per dag.

MIRO: Ja?

CLARA: Ik heb liever dat hij koffie drinkt dan bier. Daar wordt hij vervelend van.

MIRO: Maar hij is een goeie man.

CLARA: Zeker weten. Soms wou ik alleen wel eens dat hij z'n rommel achter zich opruimde. (*stilte*) En heel af en toe kan hij wel eens vervelend zijn. Maar ja, niemand is volmaakt. (*stilte*)

MIRO: Nee.

CLARA: Waar slaap je vannacht?

MIRO: Weet ik niet.

CLARA: Heb je wel een deken of zoiets om jezelf toe te dekken?

MIRO: Ik heb het niet koud.

CLARA: En krijg je wel genoeg te eten?

MIRO: Heeft uw man u wel eens geslagen?

CLARA: (*uit het veld geslagen*) Nou... eh, heel af en toe. Bijna nooit.

MIRO: Oh.

CLARA: Ja, 't is een goeie vent hoor, maar heel af en toe heeft hij een beetje losse handjes. Dan kan hij gemeen knijpen. Maar ja, daar wen je aan.

MIRO: Ik zou daar niet aan wennen.

CLARA: Nou ja, het hoort natuurlijk niet, maar ik weet dat hij van me houdt.

MIRO: Hoe dan?

CLARA: (*stilte*) Dat zegt hij.

MIRO: Oh.

CLARA: En ik geloof hem.

MIRO: Ja?

CLARA: Ja. Ik weet in ieder geval dat hij om me geeft.

MIRO: Dat is iets.

CLARA: Is er iemand die van jou houdt?

MIRO: Ja.

CLARA: Mag ik vragen wie?

MIRO: Ja.

CLARA: Wie?

MIRO: Ik hou van me.

CLARA: Heb je geen vrienden?

MIRO: Heel veel.

CLARA: Zijn dat ook zwervers?

MIRO: Ook.

CLARA: En heb je een vriendinnetje?

MIRO: Vriendinnen zijn als vrienden.

CLARA: Ja.

MIRO: Laat hij ook zien dat hij van u houdt?

CLARA: Eh... wat bedoel je?

MIRO: Of hij het laat zien. Hij zegt het. Laat hij het ook zien?

CLARA: Hij eh... Ja, ik geloof het wel.

MIRO: Hoe?

CLARA: Nou eh... goh, dat weet ik niet.

MIRO: Hij slaat u.

CLARA: Ja, maar dat bedoelt hij niet zo.
MIRO: Dan is het goed.
CLARA: Ik zei net al dat het niet goed is, maar hij doet het niet vaak.
MIRO: Slaan is fout.
CLARA: Ja, dat is zo.
MIRO: *(stilte)* Ik lees veel.
CLARA: Ja, in stripboekjes.
MIRO: Ja.
CLARA: Wat vind je daar eigenlijk zo leuk aan?
MIRO: De plaatjes.
CLARA: *(kijkt hem even schuin aan)* Kan jij eigenlijk wel lezen?
MIRO: Ja hoor.
CLARA: Heb je wel op school gezeten?
MIRO: Ik leer nog steeds.
CLARA: Wat leer je dan?
MIRO: Ik leer leven.
CLARA: Ja, maar op wat voor school zit je?
MIRO: *(stilte, Miro staart voor zich uit)* Ik zit niet op school. *(weer stilte)*
Uw man...
CLARA: Ja?
MIRO: Wordt hij niet boos als u niet thuis komt?
CLARA: Ja, dat denk ik wel. Hij wil graag dat het eten klaarstaat als hij thuis komt.
MIRO: U moet gaan.
CLARA: *(kijkt Miro verwonderd aan)* Moet jij mij nou gaan vertellen wanneer ik naar huis moet gaan?
MIRO: *(zegt niets maar kijkt Clara dom aan)*
CLARA: Ach, je hebt gelijk. Ik zal die ouwe mopperpot z'n eten maar klaar gaan maken.
MIRO: Mopperpot?
CLARA: Ja. Het was goed met je gesproken te hebben.
MIRO: Ik denk het.
CLARA: *(kijkt Miro nog eenmaal verbaasd aan, pakt dan haar zware boodschappentas en loopt langzaam weg)* Misschien tot ziens.
MIRO: Dag. *(terwijl Clara links af gaat, staart Miro weer voor zich uit, hij fluit een wijsje en trekt zijn benen wat verder op. Enkele seconden later komt Sandersen van rechts op, hij heeft een eind gelopen en is moe. Hij ploft zonder naar Miro te kijken op het bankje neer en begint zijn boterhammetjes uit zijn tas te halen. Dan kijkt hij even naar Miro)*
SANDERSEN: Mijn diner voor vanavond.
MIRO: *(zonder dat hij een keer naar Sandersen heeft gekeken)* Een boterham met rookvlees.

SANDERSEN: *(kijkt even beduusd naar zijn boterham en neemt dan een hap)* Ja, 't is wat... overwerken.

MIRO: Ja.

SANDERSEN: Het is niet mijn gewoonte hoor, om over te werken. Maar als directeur moet je af en toe wel eens meedoen met het personeel.

MIRO: Eten die ook boterhammen met rookvlees?

SANDERSEN: *(lacht)* Ja. Wie weet.

MIRO: *(kijkt even naar Sandersen, kijkt dan weer voor zich)* Ik hou niet van vlees.

SANDERSEN: Oh, je bent vegetariër?

MIRO: Oké.

SANDERSEN: Dat was een vraag.

MIRO: Ja.

SANDERSEN: *(begint te vermoeden dat Miro niet helemaal wijs is)* Wil je ook een boterham?

MIRO: Ik heb geen honger.

SANDERSEN: Je hebt al gegeten?

MIRO: Ja, ik heb vaak gegeten.

SANDERSEN: Ik ben gek op vlees. Ja, ik doe wel mee aan een schoner milieu, maar mijn biefstukje kan ik niet laten staan.

MIRO: Biefstukjes kunnen niet meer staan.

SANDERSEN: *(begint steeds minder van Miro te begrijpen en lacht wat ongemakkelijk)* Nee, die hebben hun tijd wel gehad, dacht ik zo.

MIRO: Heeft u veel personeel?

SANDERSEN: *(met valse bescheidenheid)* Ach, ik heb zo'n vierhonderdvijftig man onder me.

MIRO: En u staat boven hen?

SANDERSEN: Ja, dat is wel het meest logische. Maar ik beschouw ze niet als ondergeschikten hoor. Ik ben een goede baas. Al zeg ik het zelf.

MIRO: Ik ben Miro. Miro Visser.

SANDERSEN: Ah. Nou, ik ben Sandersen.

MIRO: Ja.

SANDERSEN: Zeg, het is al bijna zes uur. Moet jij niet gaan dineren?

MIRO: Ik heb geen honger.

SANDERSEN: *(lacht)* Nou, ik wel hoor. Ik dacht maar, ik neem m'n boterhammen mee naar buiten. Gelijk even wat genieten van de frisse lucht.

MIRO: Waar is uw personeel?

SANDERSEN: Die zitten op het kantoor. Ze eten in de kantine.

MIRO: Wat eten ze dan?

SANDERSEN: Wat ze maar willen. Er staat van alles op het menu.

MIRO: Rookvlees?

SANDERSEN: Dat weet ik niet. Maar ze komen niets te kort. Werk jij al?

MIRO: Ja.

SANDERSEN: Wat doe je voor de kost?

MIRO: Niets.

SANDERSEN: Maar je zei dat je werkte?

MIRO: Ja, maar niet voor de kost.

SANDERSEN: *(neemt nog maar een hap omdat hij niets meer weet te zeggen)*

MIRO: Wat voor bedrijf heeft u?

SANDERSEN: Een productiebedrijf. We draaien vele malen hogere producties dan onze concurrenten.

MIRO: Zegt me niets.

SANDERSEN: We produceren auto-onderdelen.

MIRO: Ja.

SANDERSEN: *(fronst de wenkbrauwen en neemt nog een hap. Hij kijkt even voor zich uit en gaat dan verder)* Ik heb in mijn lange loopbaan gemerkt dat een goede werksfeer de productie bevordert.

MIRO: Oh.

SANDERSEN: Werknemers presteren beter als de baas ze zo nu en dan een complimentje geeft, ook al zou hij het niet menen.

MIRO: En dat doet u?

SANDERSEN: Ja. Ik geef ze complimentjes. Daarnaast worden ze uitstekend beloond. Naarmate ze presteren natuurlijk.

MIRO: Ja?

SANDERSEN: Ja, iemand die meer dan vijfhonderd cilinders per dag draait, krijgt een bonus.

MIRO: Wat voor bonus?

SANDERSEN: *(trots)* Vijfentwintig gulden.

MIRO: Daar werken ze harder voor.

SANDERSEN: Ja.

MIRO: Betaalt u dan niet te weinig?

SANDERSEN: Wat bedoel je?

MIRO: Als u ze goed zou betalen zouden ze niet veel harder werken voor vijfentwintig gulden.

SANDERSEN: *(beetje beledigd)* Over hun salaris hebben ze niets te klagen. Ik betaal meer dan de concurrent.

MIRO: Ja.

SANDERSEN: Daarnaast ben ik aardig voor ze. Ik beschouw ze als mens.

MIRO: Beschouwen ze u ook als mens?

SANDERSEN: Dat is te zeggen, eh... Ach, welke werknemer heeft geen

hekel aan zijn baas?

MIRO: Weet ik niet.

SANDERSEN: Hier en daar denken sommigen mij eens goed voor joker te moeten zetten.

MIRO: Ja?

SANDERSEN: Een van hen heeft mij geïmiteerd tijdens het kerstdiner.

MIRO: Was ie goed?

SANDERSEN: Nee, want er werd om hem gelachen.

MIRO: Zo goed?

SANDERSEN: Zeg, jij begint me een beetje tegen te staan. Denk jij soms dat je het beter weet?

MIRO: Ik weet niks van productie.

SANDERSEN: Dat wou ik al zeggen.

MIRO: Ja.

SANDERSEN: Wat ja?

MIRO: Dat wou u zeggen.

SANDERSEN: Volgens mij ben jij niet helemaal bij de tijd.

MIRO: Dat klopt.

SANDERSEN: Ik ga maar weer eens naar kantoor.

MIRO: Goed.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto